

Núm. de Protocol: 1700016/2014
Núm. de Rotlle: TSJA-0000090/2016

SENTÈNCIA 42-2017

PARTS:

Apel·lant: Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. AME

Apel·lat: Sra. FOC

Representant: Sra. HDB

Advocat: Sra. ADM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, disset de maig de dos mil disset.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1700016/2014**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació de la Sra. FOC va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que s'anul·lessin les resolucions d'aquest organisme de 3 de setembre i 24 d'octubre de 2014, en virtut de les quals es va suspendre el pagament de les indemnitzacions de salari i se li va atorgar a la interessada una pensió d'invalidesa per malaltia comuna de la categoria A, grup II, a comptar del 18 de setembre de 2014.

L'agent demanava que se li reconegués una pensió de la categoria A, grup III, ja que es troba incapacitada per desenvolupar qualsevol tipus de treball.

2.- La sentència de 13 de juliol de 2016 del Tribunal Unipersonal del Batlle ha estimat la referida demanda i ha declarat el dret de l'agent a percebre la pensió corresponent a la categoria A, grup III, en considerar que es troba efectivament incapacitada per realitzar tot tipus de treball, com resulta d'una valoració conjunta de les proves pericials que s'ha practicat en el procés.

3.- La representació de la CASS ha interposat recurs d'apel·lació contra la sentència de la Batllia, en el qual defensa que és ajustada a dret la resolució administrativa impugnada, i que correspon a la interessada una pensió de la categoria A, grup II, ja que pot mantenir un treball sedentari que s'adapti al seu dèficit visual parcial.

De forma subsidiària, la CASS sol·licita que la pensió del grup A-III li sigui reconeguda només a partir del 19 de juny de 2015, data en què el perit ha constatat un empitjorament de la patologia de la interessada.

4.- La representació de la Sra. FOC s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi la sentència apel·lada, ja que la possibilitat de que realitzi un treball adequat a les seves condicions físiques és merament teòrica, atesa la gravetat de l'afectació visual que pateix i el seu caràcter progressiu.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte d'aquest procés consisteix en determinar si l'agent té dret al reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia de la categoria A, grup III, com postula aquesta part, o bé resulta ajustada a dret la resolució adoptada per la CASS, que ha considerat procedent una pensió de la mateixa categoria, però del grup II.

Com s'ha exposat en els antecedents, la sentència apel·lada ha conclòs que procedeix estimar les pretensions de la interessada, ja que, com es desprèn dels diferents informes pericials que consten en les actuacions, aquesta es troba incapacitada per desenvolupar qualsevol tipus de treball.

Tercer.- Aquesta Sala ha examinat en nombroses ocasions la qüestió que ara es planteja i ha establert els requisits que han de concórrer per declarar que l'assegurat pot continuar desenvolupant una activitat professional, encara que diferent de la seva habitual o d'una altra equivalent. Entre d'altres, la sentència núm. 30-2014, d'11 de juliol, va declarar que:

“La jurisprudència d'aquesta Sala ha declarat de forma reiterada que, quan es tracta de valorar si l'interessat pot dur a terme o no alguna activitat professional, s'ha de tenir en compte que aquest treball ha de desenvolupar-se de manera regular, és a dir, en condicions de relativa normalitat.

Aquesta és la finalitat que presideix la regulació continguda en l'article 170 de la Llei de la seguretat social, a què abans s'ha fet referència. En efecte, quan es distingeix entre els tres grups que contempla aquest precepte, s'ha de tenir en compte si la capacitat residual de l'assegurat li permetrà realitzar o no el seu treball habitual o un d'equivalent, o bé resta incapacitat per a qualsevol activitat professional, però aquesta possibilitat no ha de ser merament hipotètica, sinó real i efectiva. Com s'ha establert en altres supòsits similars, es tracta de determinar si l'interessat pot realitzar o no la seva professió habitual o una altra de diferent, i això de manera regular i no excepcional”.

Quart.- En el cas que ara s'examina, existeix una aparent discordança entre alguns dels dictàmens pericials practicats en la instància. Així, mentre que el Dr. A., oftalmòleg, considera que la interessada no pot exercir de forma regular cap mena d'activitat professional, tenint en compte la inexistència de cap entitat o organisme dedicat específicament a la inserció laboral de les persones afectades de discapacitats visuals al Principat, el Dr. V. afirma que l'agent no pot realitzar la seva activitat habitual com administrativa, però podria fer un treball sedentari, adaptat al seu dèficit visual parcial, ja que no presenta dificultats per escoltar i, amb les correccions visuals té la possibilitat de llegir tot i que sigui amb dificultats.

Per resoldre la qüestió debatuda, s'han de tenir en compte les següents consideracions:

a) En primer lloc, no existeix discussió sobre el fet de que el dèficit auditiu que presenta la interessada, que consisteix en una important hipoacúsia neuro-sensorial bilateral, no la incapacita per realitzar algun tipus de treball, ja que es troba corregit per un audiòmetre.

b) Pel que fa a la disfunció visual, es tracta d'una patologia molt important, ja que arriba al 88%, cosa que suposa una disfunció sobre la persona del 75%, com afirma el perit Dr. A. Tenint en compte aquest grau d'incapacitat, s'han de compartir les conclusions que presenta el seu informe, que considera que l'agent no pot realitzar regularment cap mena de treball. A més, cal considerar prevalent el seu dictamen, que està emès per un especialista en oftalmologia.

c) L'informe del Dr. V. no discrepa de l'anterior quant a la descripció de la patologia de la interessada. Ara bé, la possibilitat que descriu de realitzar alguna activitat sedentària no pot ser compartida. Cal tenir en compte que el treball anterior de l'agent era el d'administrativa, de manera que no es pot considerar que sigui viable la substitució d'una activitat que ja era sedentària, per una altra que també presenti aquesta característica. En segon lloc, el propi tècnic afirma que, amb les correccions visuals adients, la possibilitat de llegir per part de la interessada només es produiria amb dificultats.

En conseqüència, en aplicació de la doctrina jurisprudencial abans exposada, s'ha de concloure que l'agent no es troba en condicions de realitzar una activitat laboral de forma regular, ja que l'elevat grau de disfunció visual que pateix ho fa impossible en condicions de normalitat.

Cinquè.- Procedeix desestimar igualment la pretensió subsidiària que formula la CASS, que sol·licita que el reconeixement de la pensió del grup III tingui efecte només a partir de la data de l'informe pericial emès en les actuacions. En efecte, per la pròpia naturalesa del procés judicial, l'examen per part dels experts designats per la Batllia es produeix necessàriament en data posterior a la de les resolucions administratives que s'impugnen. Ara bé, això no autoritza a retardar els efectes d'aquestes resolucions a la data del dictamen, ja que el procés té per objecte verificar la legalitat de l'actuació administrativa i, en conseqüència, llevat de supòsits especials, s'han de mantenir els efectes temporals de les resolucions impugnades.

Sisè.- No s'aprecia una especial temeritat o mala fe que justifiqui la imposició de les costes d'aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència dictada el 13 de juliol de 2016 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.